РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/741 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

относно минималните изисквания за повторното използване на водата

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Водните ресурси на Съюза са подложени на все по-голям натиск, което води до недостиг на вода и до влошаване на качеството на водата. По-специално изменението на климата, непредвидимите метеорологични условия и сушите допринасят значително за напрежението във връзка с наличието на прясна вода в резултат на градското развитие и селското стопанство.

(2) Способността на Съюза да реагира на нарастващия натиск върху водните ресурси би могла да се подобри чрез по-широко повторно използване на пречистени отпадъчни води, чрез ограничаване на водочерпенето от повърхностните водни обекти и подземните водни обекти, намаляване на въздействието от заустването на пречистени отпадъчни води във водните обекти и насърчаване на икономиите на вода чрез многократното използване на градските отпадъчни води, като същевременно се гарантира високо равнище на опазване на околната среда. Повторното използване на водата в съчетание с насърчаването на използването на водоефективни технологии в промишлеността и техники за напояване, с които се реализират икономии на вода, се посочва в Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]) като една от допълнителните мерки, които държавите членки могат да решат да приложат за постигане на определените в посочената директива цели за добро качествено и количествено състояние на повърхностните водни обекти и подземните водни обекти. Съгласно Директива 91/271/ЕИО на Съвета ([5]) се изисква пречистените отпадъчни води да се използват повторно, когато това се сметне за подходящо.

(3) Съобщението на Комисията от 14 ноември 2012 г. „План за опазване на водните ресурси на Европа“ посочва необходимостта от създаване на инструмент за регулиране на стандартите за повторно използване на водата на равнище на Съюза с оглед на премахването на пречките за по- широкото използване на такъв алтернативен вариант за водоснабдяване, който може да спомогне за намаляването на недостига на вода, както и на уязвимостта на системите за водоснабдяване.

(4) В съобщението на Комисията от 18 юли 2007 г. „Посрещане на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз“ се определя йерархия от мерки, които държавите членки следва да обмислят във връзка с управлението на недостига на вода и на засушаванията. В него се посочва, че в региони, където всички превантивни мерки са приложени в съответствие с йерархичността на възможните решения за справяне с проблема с недостига на вода, и отдавайки нужното внимание на измерението разходи/ползи, както и където търсенето все още превишава наличието на вода, създаването на допълнителна инфраструктура може при дадени обстоятелства да се идентифицира като друг възможен начин за смекчаване на въздействието на сериозни засушавания.

([1]) ОВ C 110, 22.3.2019 г., стр. 94.

([2]) ОВ C 86, 7.3.2019 г., стр. 353.

([3]) Позиция на Европейския парламент от 12 февруари 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 7 април 2020 г. (ОВ C 147, 4.5.2020 г., стр. 1). Позиция на Европейския парламент от 13 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

([4]) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

([5]) Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр. 40).

(5) В резолюцията си от 9 октомври 2008 г. относно посрещането на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз ([6]), Европейският парламент припомня, че при управлението на водните ресурси следва да се предпочита подход, основаващ се на търсенето, но изразява становището, че Съюзът следва да възприеме всеобхватен подход при управлението на водните ресурси, съчетаващ мерки за управление на търсенето, мерки за оптимизиране на наличните ресурси във водния цикъл и мерки за създаване на нови ресурси, и че подходът трябва да включва екологични, социални и икономически съображения.

(6) В съобщението си от 2 декември 2015 г. „Затваряне на цикъла — план за действие на ЕС за кръговата икономика“ Комисията пое ангажимент да предприеме поредица от действия за насърчаване на повторното използване на пречистени отпадъчни води, включително разработването на законодателно предложение относно минималните изисквания за повторното използване на водата. Комисията следва да актуализира своя план за действие и да запази водните ресурси като приоритетна област за намеса.

(7) Целта на настоящия регламент е да подпомогне възприемането на практика за повторното използване на водата, когато това е подходящо и икономически ефективно, като по този начин се създаде благоприятна рамка за тези държави членки, които искат или имат нужда да прилагат повторно използване на водата. Повторното използване на водата е обещаваща възможност за много държави членки, но понастоящем само малък брой държави членки прилагат повторно използване на водата и са приели национално законодателство или национални стандарти за това. Настоящият регламент следва да бъде достатъчно гъвкав да позволява продължаване на практиката за повторното използване на водата и същевременно да гарантира възможността за други държави членки да прилагат тези правила, когато решат да въведат тази практика на по-късен етап. Всяко решение да не се прилага повторно използване на водата следва да бъде надлежно обосновано въз основа на критериите, установени в настоящия регламент, и да се преразглежда редовно.

(8) Директива 2000/60/ЕО предоставя на държавите членки нужната гъвкавост за включване на допълнителни мерки в приетите от тях програми с мерки в подкрепа на усилията им да постигнат целите по отношение на качеството на водата, установени в посочената директива. Неизчерпателният списък на допълнителните мерки, предвидени в приложение VI, част Б към Директива 2000/60/ЕО, съдържа, наред с другото, и мерки за повторно използване на водата. В този контекст и в съответствие с йерархия от мерки, които държавите членки могат да вземат предвид във връзка с управлението на недостига на вода и засушаването и при които се насърчават мерки за пестенето на вода и се дава по-нисък приоритет на ценообразуването на водата и алтернативните решения, и се отчита съотношението между разходи и ползи, минималните изисквания за повторното използване на водата, установени в настоящия регламент, следва да се прилагат при всяко повторно използване за напояване в селското стопанство на пречистени градски отпадъчни води, произхождащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води в съответствие с Директива 91/271/ЕИО.

(9) Счита се, че повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води, например от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, оказва по-слабо въздействие върху околната среда от други алтернативни методи на водоснабдяване, например прехвърляне на води или обезсоляване. Въпреки това, посоченото повторно използване на водата, което би могло да намали разхищаването на вода и да спести вода, се прилага само в ограничена степен в Съюза. Това изглежда се дължи частично на значителните разходи за системите за повторно използване на отпадъчни води, както и на липсата на общи екологични и здравни стандарти на Съюза по отношение на повторното използване на водата, а по-специално по отношение на селскостопанските продукти, поради потенциалните рискове за здравето и околната среда и потенциалните пречки пред свободното движение на тези продукти, напоявани с допълнително пречистени отпадъчни води.

(10) Здравните стандарти за хигиената на храните по отношение на селскостопанските продукти, напоявани с допълнително пречистени отпадъчни води, могат да бъдат постигнати само ако изискванията за качество за допълнително пречистените отпадъчни води, предназначени за напояване в селското стопанство, не се различават съществено между отделните държави членки. Хармонизирането на изискванията би допринесло също за ефикасното функциониране на вътрешния пазар по отношение на тези продукти. Поради това е подходящо да се въведат минимални нива на хармонизиране, като се определят минимални изисквания по отношение на качеството на водите и мониторинга. Тези минимални изисквания следва да включват минимални параметри за допълнително пречистени отпадъчни води, които да се основават на техническите доклади на Съвместния изследователски център на Комисията и да отразяват международните стандарти относно повторното използване на водата, както и други, по-строги или допълнителни изисквания за качество, които при необходимост се налагат от компетентните органи заедно със съответните превантивни мерки.

(11) Повторното използване на водата за напояване в селското стопанство може също така да допринесе за насърчаването на кръговата икономика, като хранителните вещества, съдържащи се в допълнително пречистените отпадъчни води, се влагат в отглеждането на културите посредством техники за наторяване. Така повторното използване на водата потенциално би могло да намали необходимостта от допълнително използване на неорганичен тор. Крайните ползватели следва да бъдат информирани за съдържанието на хранителни вещества на допълнително пречистените отпадъчни води.

([6]) ОВ C 9 E, 15.1.2010 г., стр. 33.

(12) Повторното използване на водата може да допринесе за възстановяването на хранителните вещества, съдържащи се в пречистените градски отпадъчни води, а използването на допълнително пречистените отпадъчни води за целите на напояването в селското или горското стопанство може да бъде начин за възстановяване на хранителни вещества като азот, фосфор и калий, в естествени биогеохимични цикли.

(13) Голямата инвестиция, необходима за модернизирането на пречиствателните станции за градски отпадъчни води, и липсата на финансови стимули за въвеждането на повторно използване на водата в селското стопанство се посочват като две от причините за бавното навлизане на повторното използване на водата в Съюза. Следва да бъде възможно тези проблеми да бъдат решени чрез популяризиране на иновативни схеми и икономически стимули, които да отразяват адекватно разходите и социално-икономическите и екологичните ползи от повторното използване на водата.

(14) Спазването на минимални изисквания за повторното използване на водата следва да бъде в съответствие с политиката на Съюза за водите и да допринася за постигането на целите за устойчиво развитие от Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие на ООН, и по-специално цел № 6, така че да се гарантират наличието и устойчивото управление на водите и канализация за всички и също така да се увеличат съществено допълнително пречистване на водата и безопасното повторно използване на водата в световен план с цел да се допринесе за постигане на цел 12 – Осигуряване на устойчиви модели на потребление и на производство – от целите за устойчиво развитие на Обединените нации. В допълнение към това настоящият регламент следва да има за цел гарантиране на прилагането на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който се отнася до опазването на околната среда.

(15) В някои случаи операторите на съоръжението за допълнително пречистване все още транспортират и съхраняват допълнително пречистените отпадъчни води в отделни съоръжения, преди допълнително пречистените отпадъчни води да бъдат доставени на следващите участници по веригата, като например на оператора по разпределение на допълнително пречистени отпадъчни води, на оператора по съхранение на допълнително пречистени отпадъчни води или на крайния ползвател. Необходимо е да се определи мястото за съответствието, за да се изясни докъде свършва отговорността на оператора на съоръжението и откъде започва отговорността на следващия участник във веригата.

(16) Управлението на риска следва да обхваща идентифициране и управление на рискове по проактивен начин и следва да включва идеята за производство на допълнително пречистени отпадъчни води със специфично качество, необходимо за определените цели. Оценката на риска следва да бъде основана на ключови елементи на управлението на риска и при нея следва да се определят всички допълнителни изисквания за качеството на водата, които са необходими, за да се гарантира достатъчна защита на околната среда и здравето на хората и животните. За тази цел плановете за управлението на риска от повторното използване на водата следва да гарантират безопасното използване и управление на допълнително пречистените отпадъчни води, както и отсъствието на рискове за околната среда или за здравето на хората или на животните. За изготвянето на такива планове за управлението на риска от повторното използване на водата може да се използват наличните международни насоки и стандарти като ISO 20426:2018 – „Насоки за оценка и управление на риска за здравето за повторното използване на непитейна вода“, ISO 16075:2015 – „Насоки за използване на пречистени отпадъчни води за проекти за напояване“ и насоките на Световната здравна организация (СЗО)

(17) Изискванията за качество на водите, предназначени за консумация от човека, са установени в Директива 98/83/ЕО на Съвета ([7]). Държавите членки следва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че дейностите при повторното използване на водата не водят до влошаване на качеството на водите, предназначени за консумация от човека. Поради това планът за управление на риска от повторното използване на водата следва да обърне специално внимание на опазването на водни обекти, използвани за водочерпене, с оглед консумация от човека, и на съответните охранителни зони.

(18) Сътрудничеството и взаимодействието между различните страни, участващи в процеса на допълнително пречистване на водата, следва да бъде предварително условие за създаването на процедури за пречистване на водата в съответствие с изискванията за специфично използване, за да може да се планира снабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води в съответствие с търсенето от страна на крайните ползватели.

(19) С цел ефективна защита на околната среда и здравето на хората и животните операторите на съоръженията за допълнително пречистване следва да носят основната отговорност за качеството на допълнително пречистените отпадъчни води на мястото на определяне на съответствие. Операторите на съоръженията за допълнително пречистване следва да осъществяват мониторинг на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води с оглед на спазването на минималните изисквания, предвидени в настоящия регламент, и на всички допълнителни изисквания, определени от компетентния орган. Поради това е подходящо да се установят минимални изисквания за мониторинг, които включват честотата на редовния мониторинг, както и определяне на график и на цели за ефективност на мониторинга за валидиране. Някои изисквания за редовен мониторинг са посочени в съответствие с Директива 91/271/ЕИО.

([7]) Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32).

(20) Настоящият регламент следва да включва в обхвата си допълнително пречистените отпадъчни води, които се добиват от отпадъчни води, събрани в канализационни системи и пречистени в пречиствателни станции за градски отпадъчни води в съответствие с Директива 91/271/ЕИО, и подлежат на допълнително пречистване или в пречиствателна станция за градски отпадъчни води, или в съоръжение за допълнително пречистване, за да отговарят на параметрите, посочени в приложение I към настоящия регламент. В съответствие с Директива 91/271/ЕИО агломерации с еквивалент жители (ЕЖ) под 2000 не е задължително да бъдат осигурени с канализационна система. Същевременно градските отпадъчни води от агломерации с ЕЖ под 2000, които постъпват в канализационната система, следва да бъдат подложени на подходящо пречистване преди заустването им в сладки води или в устия, в съответствие с Директива 91/271/ЕИО. В този контекст отпадъчните води от агломерации с под 2000 ЕЖ следва да попадат в обхвата на настоящия регламент само когато постъпват в канализационна система и подлежат на пречистване в пречиствателна станция за градски отпадъчни води. По подобен начин настоящият регламент не следва да засяга биоразградимите промишлени отпадъчни води, произлизащи от станциите на изброените в приложение III към Директива 91/271/ЕИО промишлени отрасли, освен в случаите, когато отпадъчните води от тези станции постъпват в канализационната система и подлежат на пречистване в пречиствателна станция за градски отпадъчни води.

(21) Повторното използване на пречистени градски отпадъчни води за напояване в селското стопанство е действие, зависещо от пазара, основаващо се на търсенето и нуждите в селскостопанския сектор, по-конкретно в някои държави членки, в които е налице недостиг на водни ресурси. Операторите на съоръжения за допълнително пречистване и крайните ползватели следва да си сътрудничат, за да гарантират, че допълнително пречистените отпадъчни води, произвеждани в съответствие с минималните изисквания за качество, установени в настоящия регламент, съответстват на нуждите на крайните ползватели относно категориите култури. В случаите, когато класовете качество на водата, произвеждана от операторите на съоръженията за допълнително пречистване, не са съвместими с вече наличната категория култури и използвания метод за напояване в обслужваната зона, например в колективна система за водоснабдяване, изискванията за качеството на водата следва да бъдат изпълнени чрез използването на последващ етап на няколко варианта за пречистване на водата поотделно или в комбинация с варианти, невключващи пречистване на допълнително пречистените отпадъчни води, в съответствие с многобариерен подход.

(22) С оглед осигуряване на оптимално повторно използване на ресурсите от градски отпадъчни води, на крайните ползватели следва да бъде осигурено обучение, за да се гарантира, че те използват подходящия клас на качество на допълнително пречистените отпадъчни води. Когато определен тип култура е с неизвестно предназначение или когато е налице повече от едно предназначение, следва да се използват допълнително пречистени отпадъчни води с най-високия клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води, освен ако се прилагат подходящи ограничения, които да дават възможност за постигане на необходимото качество.

(23) Необходимо е да се гарантира, че използването на допълнително пречистени отпадъчни води е безопасно, като по този начин се насърчи повторното използване на водата на равнището на Съюза и се повиши общественото доверие в тази практика. Поради това производството и водоснабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води за напояване в селското стопанство следва да се позволява само въз основа на разрешително, издадено от компетентните органи на държавите членки. За да се гарантира хармонизиран подход на равнището на Съюза, както и проследимост на допълнително пречистени отпадъчни води и прозрачност, материалноправните норми за такива разрешителни следва да бъдат установени на равнището на Съюза. Подробностите по процедурите за издаване на разрешителни обаче, като например определянето на компетентни органи и срокове, следва да се определят от държавите членки. Държавите членки следва да могат да прилагат съществуващите процедури за издаване на разрешителни, които следва да бъдат пригодени, така че да се отчетат изискванията, въведени с настоящия регламент. Държавите членки следва да гарантират, че няма конфликт на интереси при определянето на страните, отговорни за изготвянето на плана за управлението на риска от повторното използване на водата и на компетентния орган за издаването на разрешително за производството на и снабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води.

(24) Ако има необходимост от оператор по разпределение на допълнително пречистените отпадъчни води и оператор по съхранение на допълнително пречистените отпадъчни води, следва да е възможно да се изисква от тези оператори да притежават разрешително. Ако са изпълнени всички изисквания за издаването на разрешително, компетентният орган в държавата членка следва да издаде разрешително, което да съдържа всички необходими условия и мерки, установени в плана за управление на риска от повторното използване на водата.

(25) За целите на настоящия регламент следва да е възможно дейностите по пречистване и тези по допълнително пречистване на градските отпадъчни води да се извършват на едно и също физическо място, като се използват едни и същи или различни, отделни съоръжения. Освен това следва да е възможно един и същ участник да бъде както оператор на пречиствателна станция, така и оператор на съоръжение за допълнително пречистване.

(26) Компетентните органи следва да проверяват съответствието на допълнително пречистените отпадъчни води с условията, посочени в съответното разрешително. В случай на несъответствие тези органи следва да изискват от отговорните страни предприемането на необходимите мерки за осигуряване на съответствие на допълнително пречистените отпадъчни води. Снабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води следва да бъде спряно, когато несъответствието води до значителен риск за околната среда или за здравето на хората или на животните.

(27) Разпоредбите на настоящия регламент са предназначени да допълват изискванията на други законодателни актове на Съюза, по-специално по отношение на евентуални рискове за здравето и околната среда.

Поради това, за да се осигури цялостен подход за преодоляване на евентуални рискове за околната среда и за здравето на хората и животните, операторите на съоръженията за допълнително пречистване и компетентните органи следва да вземат предвид изискванията, определени в съответните други законодателни актове на Съюза, по-специално директиви 86/278/ЕИО ([8]) и 91/676/ЕИО ([9]) на Съвета, директиви 91/271/ЕИО, 98/83/ЕО и 2000/60/ЕО, регламенти (ЕО) № 178/2002 ([10]), (ЕО) № 852/2004 ([11]), (ЕО) № 183/2005 ([12]), (ЕО) № 396/2005 ([13]) и (ЕО) № 1069/2009 ([14]) на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2006/7/ЕО ([15]), 2006/118/ЕО ([16]), 2008/105/ЕО ([17]) и 2011/92/ЕС ([18]) на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 2073/2005 ([19]), (ЕО) № 1881/2006 ([20]) и (ЕС) № 142/2011 ([21]) на Комисията.

(28) Регламент (ЕО) № 852/2004 определя общи правила за операторите на предприятия за храни и обхваща производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на храни, предназначени за консумация от човека. В посочения регламент се разглежда здравословното качество на храните, като един от неговите главни принципи е, че основната отговорност за безопасността на храните се носи от оператора на предприятието за храни. Посоченият регламент се допълва от подробни указания. В това отношение от особено значение е Известието на Комисията относно Ръководство за справяне с микробиологичните рискове по отношение на пресните плодове и зеленчуци при първичното производство посредством добра хигиена. Минималните изисквания за допълнително пречистените отпадъчни води, определени в настоящия регламент не препятстват операторите на предприятия за храни да постигнат качеството на водата, необходимо за да спазят Регламент (ЕО) № 852/2004, като използват на последващ етап няколко варианта за пречистване на водата, самостоятелно или в комбинация с варианти, невключващи пречистване.

(29) Налице е голям потенциал за допълнителното пречистване и повторното използване на пречистени отпадъчни води. С оглед на популяризирането и насърчаването на повторното използване на водата посочването на специфични видове използване в рамките на настоящия регламент не следва да възпрепятства държавите членки да разрешават използването на допълнително пречистени отпадъчни води за други цели, включително за цели, свързани с промишлеността, благоустройството и опазването на околната среда, когато това се сметне за необходимо според националните особености и нужди, при условие че е осигурено високо ниво на защита на околната среда и на здравето на хората и на животните.

([8]) Директива 86/278/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието (ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 6).

([9]) Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1.).

([10]) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейския орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

([11]) Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1).

([12]) Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1).

([13]) Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).

([14]) Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

([15]) Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО (ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 37).

([16]) Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им (ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19).

([17]) Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84).

([18]) Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1).

([19]) Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).

([20]) Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

([21]) Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).

(30) Компетентните органи следва да си сътрудничат с други имащи отношение органи посредством обмен на информация, за да гарантират спазването на съответните изисквания на Съюза и националните изисквания.

(31) За да се повиши доверието в практиката на повторно използване на водата, на обществеността следва да се предоставя информация. Достъпът до ясна, всеобхватна и актуална информация относно повторното използване на водата ще позволи повишена прозрачност и проследимост и също така би могло да бъде от особена полза за други съответни органи, за които е от значение конкретното повторно използване на водата. За да се насърчи повторното използване на водата и с цел заинтересованите страни да бъдат информирани за ползите от повторното използване на водата, като по този начин се насърчи приемането, държавите членки следва да гарантират, че се разработват информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, които са адаптирани към мащаба на повторното използване на водата.

(32) Образованието и обучението на крайните ползватели са от основно значение като компоненти за изпълнението и запазването на превантивните мерки. В плана за управление на риска от повторното използване на водата следва да се предвидят специфични мерки за превенция на експозицията на човека, като например употреба на лични предпазни средства, миене на ръце и лична хигиена.

(33) Целта на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([22]) е да се гарантира правото на достъп до информация за околната среда в държавите членки в съответствие с Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда ([23]) (Конвенцията от Орхус). В Директива 2003/4/ЕО са определени всестранни задължения, свързани както с предоставянето при поискване на информация за околната среда, така и с активното разпространяване на такава информация. Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([24]) обхваща обмена на пространствена информация, включително на масиви от данни относно различни въпроси, свързани с околната среда. Важно е разпоредбите на настоящия регламент, отнасящи се до достъпа до информация и механизмите за обмен на данни, да допълват посочените директиви, а не да създават отделен правен режим. Поради това разпоредбите на настоящия регламент, свързани с предоставянето на информацията на обществеността и с информацията относно мониторинга на изпълнението, следва да се прилагат без да се засягат директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО.

(34) Предоставените от държавите членки данни са от определящо значение за способността на Комисията да извършва мониторинг и оценка на настоящия регламент спрямо заложените в него цели.

(35) Съгласно параграф 22 от Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([25]) Комисията следва да извърши оценка на настоящия регламент. Оценката следва да се основава на петте критерия за ефикасност, ефективност, важност, съгласуваност и добавена стойност за Съюза и следва да служи като база за оценки на въздействието на евентуални по-нататъшни действия. При оценката следва да се вземе предвид научният прогрес, по-специално по отношение на потенциалното въздействие на веществата, които пораждат нови опасения.

(36) Минималните изисквания за безопасното повторно използване на пречистени градски отпадъчни води отразяват наличните научни познания и международно признатите стандарти и практики за повторно използване на водата и гарантират, че тази вода може да се използва безопасно за напояване за селскостопански цели, като по този начин се гарантира висока степен на защита на околната среда и на здравето на хората и животните. С оглед на резултатите от оценката на настоящия регламент или когато се налага поради новите научни достижения и техническия прогрес, Комисията следва да може да проучва необходимостта от преразглеждане на минималните изисквания, посочени в приложение I, раздел 2, и когато е целесъобразно, следва да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

(37) С цел адаптиране на ключовите елементи на управлението на риска към научно-техническия прогрес на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с които да изменя ключовите елементи на управление на риска, предвидени в настоящия регламент. В допълнение към това, за да се гарантира високо ниво на защита на околната среда и на здравето на хората и животните, Комисията също така следва да може да приема делегирани актове за допълване на ключовите елементи на управление на риска, предвидени в настоящия регламент, чрез определяне на технически

([22]) Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

([23]) ОВ L 124, 17.5.2005 г., стр. 4.

([24]) Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) (ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1).

([25]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

спецификации. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество. По-специално с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(38) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията относно мониторинга на изпълнението на настоящия регламент, която държавите членки следва да предоставят, и по отношение на формата и представянето на общия за Съюза преглед, изготвян от Европейската агенция за околна среда. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([26]).

(39) Целта на настоящия регламент е, наред с другото, опазването на околната среда и здравето на хората и животните. Както Съдът многократно е посочвал, изключването по принцип на възможността заинтересованите лица да се позовават на наложено от дадена директива задължение би било несъвместимо с обвързващия характер на директивите, предвиден в член 288, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз. Това съображение важи и за регламент, който има за цел да гарантира, че допълнително пречистените отпадъчни води са безопасни за напояване в селското стопанство.

(40) Държавите членки следва да установят система от санкции, приложими към нарушенията на настоящия регламент, и следва да вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

(41) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно опазването на околната среда и на здравето на хората и животните, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците от действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(42) Необходимо е да се предвиди достатъчно време държавите членки да създадат необходимата административна инфраструктура за прилагането на настоящия регламент и операторите да се подготвят за прилагането на новите правила.

(43) С цел да се развива и насърчава, доколкото е възможно, повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води и за да се осигури съществено подобрение по отношение на надеждността на подходящо пречистените отпадъчни води и на сигурни методи за използване, Съюзът следва да подкрепя научноизследователската и развойна дейност в тази област чрез програмата „Хоризонт Европа“,.

(44) С настоящия регламент се цели насърчаване на устойчивото използване на водата. Във връзка с това Европейската комисия следва да се ангажира да използва програмите на Съюза, включително програмата LIFE, в подкрепа на местни инициативи, включващи повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и цел

1. Настоящият регламент установява минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, както и разпоредби относно управлението на риска, за безопасното използване на допълнително пречистени отпадъчни води в контекста на интегрираното управление на водите.

([26]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. Целта на настоящия регламент е да гарантира, че допълнително пречистените отпадъчни води са безопасни за напояване в селското стопанство, с което да се осигури високо ниво на защита на околната среда и на здравето на хората и на животните, да се насърчи кръговата икономика, да се подпомогне адаптирането към изменението на климата и да се допринесе за постигане на целите на Директива 2000/60/ЕО, като се намери координирано решение в целия Съюз на проблемите, свързани с недостига на вода и произтичащия от това натиск върху водните ресурси и по този начин се допринесе и за ефикасното функциониране на вътрешния пазар.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага във всички случаи, когато пречистени градски отпадъчни води се използват повторно, в съответствие с член 12, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО, за напояване в селското стопанство, както е посочено в раздел 1 от приложение I към настоящия регламент.

2. Дадена държава членка може да реши, че не е подходящо да използва повторно водата за напояване в селското стопанство в един или повече райони на речните си басейни или в части от тях, като взема предвид следните критерии:

а) географските и климатичните условия на района или на части от тях;

б) натиска върху другите водни ресурси и състоянието им, включително количественото състояние на подземните водни обекти, както е посочено в Директива 2000/60/ЕО;

в) натиска върху повърхностните водни обекти, в които се заустват пречистени градски отпадъчни води, и състоянието им;

г) екологичните и суровинни разходи за допълнително пречистени отпадъчни води и други водни ресурси.

Всяко решение, прието съгласно първа алинея, трябва да е надлежно обосновано въз основа на критериите, посочени в същата алинея, и се представя на Комисията. То се преразглежда при необходимост, по-специално като се вземат предвид прогнозите за изменението на климата и националните стратегии за адаптиране към изменението на климата, и най-малко на всеки шест години, като се вземат предвид плановете за управление на речните басейни, изготвени съгласно Директива 2000/60/ЕО.

3. Чрез дерогация от параграф 1, изследователските или пилотни проекти по отношение на съоръженията за допълнително пречистване могат да бъдат освободени от разпоредбите на настоящия регламент, ако компетентният орган установи, че са изпълнени следните критерии:

а) изследователският или пилотният проект няма да бъде осъществен в рамките на воден обект, използван за водочерпене на вода, предназначена за консумация от човека, и/или съответната охранителна зона, определена съгласно Директива 2000/60/ЕО;

б) изследователският или пилотният проект ще бъде подложен на подходящ мониторинг.

Всяко освобождаване съгласно настоящия параграф, се ограничава за срок от най-много пет години.

Културите, получени в резултат на изследователски или пилотен проект, освободен съгласно настоящия параграф, не се пускат на пазара.

4. Настоящият регламент се прилага, без да се засяга Регламент (ЕО) № 852/2004, и не възпрепятства операторите на предприятия за храни да постигнат качеството на водата, което се изисква съгласно посочения регламент, чрез използване на последващ етап на няколко варианта за пречистване на водата, самостоятелно или в комбинация с варианти, невключващи пречистване, или да използват алтернативни водоизточници за напояване в селското стопанство.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „компетентен орган“ означава орган или организация, определен от държава членка да изпълнява нейните задължения съгласно настоящия регламент във връзка с издаването на разрешителни за производството на или снабдяването със допълнително пречистени отпадъчни води, във връзка с освобождаването от прилагането на Регламента на изследователски или пилотни проекти и във връзка с проверката на съответствието;

2) „краен ползвател“ означава физическо или юридическо лице, независимо дали е публичен или частен субект, което използва допълнително пречистени отпадъчни води за напояване в селското стопанство;

3) „градски отпадъчни води“ означава градските отпадъчни води съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 91/271/ЕИО;

4) „допълнително пречистените отпадъчни води“ означава градски отпадъчни води, които са пречистени в съответствие с изискванията, предвидени в Директива 91/271/ЕИО и които са преминали през допълнително пречистване в съоръжение за допълнително пречистване в съответствие с приложение I, раздел 2 към настоящия регламент;

5) „съоръжение за допълнително пречистване“ означава градска пречиствателна станция за отпадъчни води или друго съоръжение за допълнително пречистване на градски отпадъчни води, което отговаря на установените в Директива 91/271/ЕИО изисквания с цел производството на вода, която е годна за някой от видовете използване, посочени в приложение I, раздел 1 към настоящия регламент;

6) „оператор на съоръжение за допълнително пречистване“ означава физическо или юридическо лице, представляващо частен субект или публичен орган, което управлява или контролира съоръжение за допълнително пречистване;

7) „опасност“ означава биологичен, химичен, физически или радиологичен агент, който би могъл да навреди на хората, животните, културите или растенията, на други сухоземни и водни организми, на почвите или на околната среда като цяло;

8) „риск“ означава вероятността идентифицирани опасности да причинят вреди в рамките на определен период от време, включително тежестта на последиците;

9) „управление на риска“ означава систематично управление, което по последователен начин осигурява безопасността на повторното използване на водата в рамките на специфичен контекст;

10) „превантивна мярка“ означава подходящо действие или дейност, които могат да предотвратяват или отстраняват риск за здравето или за околната среда или да намаляват този риск до приемливо ниво.

11) „място на определяне на съответствието“ означава мястото, където операторът на съоръжението за допълнително пречистване доставя допълнително пречистените отпадъчни води на следващия участник по веригата;

12) „бариера“ означава всяко средство, включително физическо или етап от процедура, или условия на използване, което намалява или предотвратява риска от инфекции у човека, като възпрепятства контакта на допълнително пречистените отпадъчни води с предназначената за консумация продукция и прекия контакт на хора с допълнително пречистените отпадъчни води, или други средства, което например намалява концентрацията на микроорганизми в допълнително пречистените отпадъчни води или възпрепятства оцеляването им в продукцията, която е предназначена за консумация;

13) „разрешително“ означава писмено разрешение за произвеждане на или снабдяване с допълнително пречистени отпадъчни води за напояване в селското стопанство в съответствие с настоящия регламент, което е издадено от компетентен орган;

14) „отговорна страна“ означава страна, която има роля или осъществява дейност в системата за повторно използване на водата, включително оператора на съоръжението за допълнително пречистване, оператора на пречиствателна станция за градски отпадъчни води, когато е различен от оператора на съоръжението за допълнително пречистване, съответния орган, различен от определения компетентен орган, оператора по разпределение на допълнително пречистени отпадъчни води или оператора по съхранение на допълнително пречистени отпадъчни води;

15) „система за повторно използване на водата“ означава инфраструктура и други технически елементи, необходими за производството на допълнително пречистени отпадъчни води, снабдяването със и използването на допълнително пречистени отпадъчни води; тя включва всички елементи от входа на пречиствателната станция за градски отпадъчни води до мястото, където допълнително пречистените отпадъчни води се използват за напояване в селското стопанство, включително инфраструктурата за разпределение и съхранение, когато е целесъобразно.

Член 4

Задължения на операторите на съоръженията за допълнително пречистване и задължения по отношение на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води

1. Операторите на съоръжения за допълнително пречистване гарантират, че на мястото на определяне на съответствието допълнително пречистените отпадъчни води, предназначени за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1, са в съответствие със следното:

а) минималните изисквания за качество на водата, определени в приложение I, раздел 2;

б) всички допълнителни условия, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 6, параграф 3, букви в) и г), във връзка с качеството на водата.

След мястото на определяне на съответствие качеството на водата престава да бъде отговорност на оператора на съоръжението за допълнително пречистване.

2. За да се гарантира спазването на изискванията по параграф 1, операторът на съоръжението за допълнително пречистване извършва мониторинг на качеството на водата в съответствие със следното:

а) приложение I, раздел 2;

б) всички допълнителни условия, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 6, параграф 3, букви в) и г), във връзка с мониторинга.

Член 5

Управление на риска

1. За целите на производството на допълнително пречистени отпадъчни води, снабдяването със и използването на допълнително пречистени отпадъчни води компетентният орган осигурява изготвянето на план за управление на риска от повторното използване на водата.

Един план за управление на риска от повторното използване на водата може да обхваща една или повече системи за повторно използване на водата.

2. Планът за управление на риска от повторното използване на водата се изготвя от оператора на съоръжението за допълнително пречистване, други отговорни страни и крайни ползватели, по целесъобразност. Отговорните страни, които изготвят плана за управление на риска от повторното използване на водата, се консултират с всички други съответни отговорни страни и крайни ползватели, когато е целесъобразно.

3. Планът за управление на риска от повторното използване на водата се основава на всички ключови елементи на управлението на риска, посочени в приложение II. Той определя отговорностите за управление на риска на оператора на съоръжението за допълнително пречистване и други отговорни страни.

4. Планът за управление на риска от повторното използване на водата по-специално:

а) определя всички необходими изисквания към оператора на съоръжението за допълнително пречистване, в допълнение към посочените в приложение I, в съответствие с приложение II, буква Б), за допълнително смекчаване на рисковете преди мястото на определяне на съответствието;

б) посочва опасностите, рисковете и подходящите за тях превантивни и/или възможните коригиращи мерки в съответствие с приложение II, буква В);

в) посочва допълнителните бариери в системата за повторно използване на водата и определя всякакви допълнителни изисквания, които са необходими след мястото на определяне на съответствието, за да се гарантира безопасността на системата за повторно използване на водата, включително условията, свързани с разпределението, съхранението и използването, където е уместно, и определя страните, отговорни за спазването на тези изисквания.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 13 за изменение на настоящия регламент с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на ключовите елементи на управлението на риска, предвидени в приложение II.

На Комисията също така се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 13 за допълване на настоящия регламент с цел определяне на технически спецификации за ключовите елементи за управление на риска, предвидени в приложение II.

Член 6

Задължения във връзка с разрешителните за допълнително пречистени отпадъчни води

1. За производството на допълнително пречистени отпадъчни води и снабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води, предназначени за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1, се изисква разрешително.

2. Отговорните страни в системата за повторно използване на водата, включително крайните ползватели, когато е целесъобразно в съответствие с националното право, подават заявление за издаване на разрешителното или за изменение на съществуващо разрешително до компетентния орган на държавата членка, в която работи или се планира да работи съоръжението за допълнително пречистване.

3. В разрешителното се определят задълженията на оператора на съоръжението за допълнително пречистване, а където е приложимо и на всички други отговорни страни. Разрешителното се основава на плана за управлението на риска от повторното използване на водата и определя, *inter alia,* следното:

а) класа (или класовете) на качество на допълнително пречистените отпадъчни води и използването в селското стопанство, което е разрешено в съответствие с приложение I, мястото на използване, съоръженията за допълнително пречистване и прогнозирания годишен обем на произвежданите допълнително пречистени отпадъчни води;

б) условията във връзка с минималните изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водите, посочени в приложение I, раздел 2;

в) условията във връзка с допълнителни изисквания към оператора на съоръжението за допълнително пречистване, посочени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата;

г) всички други условия, необходими за отстраняването на неприемливи рискове за околната среда и за здравето на хората и на животните, така че всички рискове да бъдат на приемливо ниво;

д) срока на валидност на разрешителното;

е) мястото на определяне на съответствието.

4. За целите на оценяването на заявлението компетентният орган се консултира и обменя необходимата информация с други съответни органи, по-специално с органите по въпросите на водоснабдяването и здравеопазването, ако са различни от компетентния орган и всички други страни, за които компетентният орган счита, че са от значение.

5. Компетентният орган решава без забавяне дали да издаде разрешително. Когато поради сложността на заявлението компетентният орган има нужда от повече от 12 месеца от получаването на пълното заявление, за да вземе решение дали да издаде разрешително, той съобщава на заявителя очакваната дата на своето решение.

6. Разрешителните се преразглеждат редовно и при необходимост се актуализират, най-малко в следните случаи:

а) има съществена промяна на капацитета;

б) оборудването е модернизирано;

в) при добавяне на ново оборудване или процеси; или

г) има промени в климатичните или други условия, които оказват значително въздействие върху екологичното състояние на повърхностните водни обекти.

7. Държавите членки могат да решат, че за съхранението, разпределението и използването на допълнително пречистените отпадъчни води се изисква специално разрешително с цел прилагане на допълнителните изисквания и бариери, определени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата, посочен в член 5, параграф 4.

Член 7

Проверка на съответствието

1. Компетентният орган извършва проверка дали са спазени условията, посочени в разрешителното. Проверките на съответствието се извършват по следните начини:

а) проверки на място;

б) данни от мониторинг, по-специално получени съгласно настоящия регламент;

в) други подходящи средства.

2. В случай на несъответствие с условията, посочени в разрешителното, компетентният орган изисква от оператора на съоръжението за допълнително пречистване и, когато е приложимо, от другите отговорни страни да предприемат всички необходими мерки за незабавно възстановяване на съответствието и незабавно да информират засегнатите крайни ползватели.

3. Когато несъответствието с условията, посочени в разрешителното, представлява значителен риск за околната среда или за здравето на хората или на животните, операторът на съоръжението за допълнително пречистване или всяка друга отговорна страна незабавно спират снабдяването с допълнително пречистени отпадъчни води, докато компетентният орган определи, че е било възстановено съответствието, следвайки процедурите, определени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата, в съответствие с приложение I, раздел 2, буква а).

4. В случай на инцидент, който влияе на съответствието с условията, посочени в разрешителното, операторът на съоръжението за допълнително пречистване или всяка друга отговорна страна информират незабавно компетентния орган и другите страни, които е възможно да бъдат засегнати, и съобщават на компетентния орган информацията, необходима за оценка на въздействието от този инцидент.

5. Компетентният орган проверява редовно спазването от страна на отговорните страни на мерките и задачите, посочени в плана за управление на риска от повторното използване на водата.

Член 8

Сътрудничество между държавите членки

1. Когато повторното използване на водата има трансграничен характер, държавите членки определят звена за целите на сътрудничеството със звената за контакт на другите държави членки и компетентните органи, в зависимост от случая, или използват наличните структури, създадени с международни споразумения.

Ролята на звената за контакт или съществуващите структури е:

а) получаване и предаване на искания за съдействие;

б) осигуряване на съдействие при поискване; и

в) координиране на комуникацията между компетентните органи.

Преди да издадат разрешителното компетентните органи обменят информация относно условията, посочени в член 6, параграф 3, със звеното за контакт в държавата членка, в която се предвижда използването на допълнително пречистените отпадъчни води.

2. Държавите членки отговарят на исканията за съдействие без ненужно забавяне.

Член 9

Информиране и повишаване на осведомеността

Пестенето на водни ресурси в резултат на повторното използване на водата са предмет на общи кампании за повишаване на осведомеността в държавите членки, в които допълнително пречистените отпадъчни води се използват за напояване в селското стопанство. Такива кампании може да включват популяризиране на ползите от безопасното повторно използване на водата.

Тези държави членки могат също така да организират информационни кампании за крайните ползватели, за да се гарантира оптималното и безопасно използване на допълнително пречистените отпадъчни води, като по този начин се гарантира високо ниво на защита на околната среда и на здравето на хората и на животните.

Държавите членки могат да адаптират тези информационни кампании и кампаниите за повишаване на осведомеността към мащаба на повторното използване на водата.

Член 10

Информация за обществеността

1. Без да се засягат директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, държавите членки, в които се използват допълнително пречистени отпадъчни води за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1 към настоящия регламент, гарантират, че за обществеността е достъпна адекватна и актуална информация относно повторното използване на водата, предоставена онлайн или чрез други средства. Тази информация включва следното:

а) количеството и качеството на допълнително пречистените отпадъчни води, доставени в съответствие с настоящия регламент;

б) процента на доставените в съответствие с настоящия регламент допълнително пречистените отпадъчни води в държавата членка в сравнение с общия обем на пречистените градски отпадъчни води, при условие че такива данни са налични;

в) издадените или изменените разрешителни в съответствие с настоящия регламент, включително условията, определени от компетентните органи в съответствие с член 6, параграф 3 от настоящия регламент;

г) резултатите от всяка проверка на съответствието, извършена в съответствие с член 7, параграф 1 от настоящия регламент;

д) звената за контакт, определени в съответствие с член 8, параграф 1 от настоящия регламент.

2. Посочената в параграф 1 информация се актуализира на всеки две години.

3. Държавите членки гарантират, че всяко решението, взето в съответствие с член 2, параграф 2, е достъпно за обществеността онлайн или чрез други средства.

Член 11

Информация относно мониторинга на изпълнението

1. Без да се засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, държавите членки, в които се използват допълнително пречистени отпадъчни води за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1 към настоящия регламент, със съдействието на Европейската агенция за околна среда:

а) създават и публикуват в срок до 26 юни 2026 г. и впоследствие актуализират на всеки шест години масиви от данни, съдържащ информация относно резултатите от проверката на съответствието, извършена в съответствие с член 7, параграф 1 от настоящия регламент, и друга информация, която трябва да бъде предоставена онлайн или чрез други средства на обществеността в съответствие с член 10 от настоящия регламент;

б) създават, публикуват и впоследствие ежегодно актуализират масив от данни, съдържащи информация относно случаите на несъответствие с определените в разрешителното условия, които са събрани в съответствие с член 7, параграф 1 от настоящия регламент, а също и информация относно предприетите мерки в съответствие с член 7, параграфи 2 и 3 от настоящия регламент.

2. Държавите членки гарантират, че Комисията, Европейската агенция за околна среда и Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията имат достъп до масивите от данни, посочени в параграф 1.

3. Въз основа на масивите от данни, посочени в параграф 1, Европейската агенция за околна среда, след като се консултира с държавите членки, изготвя, публикува и редовно или по искане на Комисията актуализира общ за Съюза преглед. Този преглед по целесъобразност, включва показатели за осъществените дейности, резултатите и въздействието от настоящия регламент, карти и доклади за държавите членки.

4. Комисията може с актове за изпълнение да определи подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1, както и подробни правила по отношение на формата и представянето на общия за Съюза преглед, посочен в параграф 3. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 14.

5. В срок до 26 юни 2022 г. Комисията, след като се консултира с държавите членки, определя насоки за подпомагане на прилагането на настоящия регламент.

Член 12

Оценка и преглед

1. В срок до 26 юни 2028 г. Комисията извършва оценка на настоящия регламент. Оценката се основава най-малко на следното:

а) опита, събран при изпълнението на настоящия регламент;

б) масивите от данни, създадени от държавите членки в съответствие с член 11, параграф 1, и общите за Съюза прегледи, изготвени от Европейската агенция за околна среда в съответствие с член 11, параграф 3;

в) имащите отношение научни, аналитични и епидемиологични данни;

г) техническите и научните знания;

д) препоръките на СЗО, когато има такива, или други международни насоки или стандарти на ISO.

2. При извършването на оценката Комисията обръща особено внимание на следните аспекти:

а) минималните изисквания, установени в приложение I;

б) ключовите елементи на управлението на риска, установени в приложение II;

в) допълнителните изисквания, определени от компетентните органи в съответствие с член 6, параграф 3, букви в) и г);

г) въздействието от повторното използване на водата върху околната среда и върху здравето на хората и на животните, включително въздействието на веществата, които пораждат нови опасения.

3. Като част от оценката Комисията оценява осъществимостта на:

а) разширяването на обхвата на настоящия регламент, така че той да включва допълнително пречистени отпадъчни води, предназначени за допълнителни специфични видове използване, включително повторно използване за промишлени цели;

б) разширяването на изискванията на настоящия регламент, така че той да обхване непрякото използване на пречистени отпадъчни води.

4. Въз основа на резултатите от оценката или когато се налага поради новите научни и технически познания, Комисията може да проучи необходимостта от преразглеждане на минималните изисквания, посочени в приложение I, раздел 2.

5. Когато е целесъобразно, Комисията представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

Член 13

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 5, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 25 юни 2020 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 5, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 5, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 15

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на разпоредби на настоящия регламент, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. В срок до 26 юни 2024 г. държавите членки нотифицират на Комисията тези разпоредби и мерки, и я нотифицират за всяко последващо изменение, което ги засягат.

Член 16

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 26 юни 2023 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВИДОВЕ ИЗПОЛЗВАНЕ И МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

Раздел 1

Видове използване на допълнително пречистени отпадъчни води

Напояване в селското стопанство

Напояване в селското стопанство означава напояване на следните типове култури:

— хранителни култури, които се консумират сурови, което означава култури, предназначени за консумация от човека в суров или непреработен вид;

— преработени хранителни култури, което означава култури, предназначени за консумация от човека след процес на обработка (т.е. сготвени или преминали през промишлена преработка);

— нехранителни култури, което означава култури, непредназначени за консумация от човека (например пасищни култури и фуражни, влакнодайни, за декоративни цели, за семена, за производство на енергия и за тревни площи).

Без да се засяга друго приложимо право на Съюза в областта на околната среда и на здравето, държавите членки могат да използват допълнително пречистени отпадъчни води за допълнителни видове използване, като:

— повторно използване на вода за промишлени цели; и

— за благоустройствени и екологични цели.

Раздел 2

Минимални изисквания

Минимални изисквания, приложими към допълнително пречистените отпадъчни води, предназначени за напояване в селското стопанство

Класовете на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води и разрешените видове използване и методи за напояване за всеки клас са посочени в таблица 1. Минималните изисквания за качеството на водата са посочени в буква а), таблица 2. Минималната честота и целите за ефективност на мониторинга на допълнително пречистените отпадъчни води са посочени в буква б), таблица 3 (регулярен мониторинг) и в таблица 4 (мониторинг за валидиране).

Културите, които спадат към дадена категория, се напояват с допълнително пречистени отпадъчни води от съответния минимален клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води, съгласно посоченото в таблица 1, освен ако се използват подходящи допълнителни бариери, посочени в член 5, параграф 4, буква в), в резултат на което се постигат изискванията за качество, посочени в буква а), таблица 2. Тези допълнителни бариери могат да се основават на индикативен списък от превантивни мерки, посочени в приложение II, точка 7, или на всички други равностойни национални или международни стандарти, например стандарта ISO 16075-2.

Таблица 1 – Класове на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води, разрешени за използване в селското стопанство, и методи за напояване

Минимален клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	Категория култура (*)	Метод за напояване
А	Всички хранителни култури, които се консумират сурови, при които годната за консумация част влиза в пряк контакт с допълнително пречистените отпадъчни води, и кореноплодни култури, които се консумират сурови	Всички методи за напояване
Б	Хранителни култури, които се консумират сурови и при които годната за консумация част е над земята и не влиза в пряк контакт с допълнително пречистените отпадъчни води, преработени хранителни култури и нехранителни култури, включително култури използвани за хранене на животни, отглеждани за производство на мляко или месо	Всички методи за напояване
В	Хранителни култури, които се консумират сурови и при които годната за консумация част е над земята и не влиза в пряк контакт с допълнително пречистените отпадъчни води, преработени хранителни култури и нехранителни култури, включително култури, използвани за хранене на животни, отглеждани за производство на мляко или месо	Капково напояване (**) или друг метод за напояване, при който няма пряк контакт с годната за консумация част на хранителната култура

Минимален клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	Категория култура (*)	Метод за напояване
Г	Индустриални, енергийни и семенни култури	Всички методи за напояване (***)

(*) Ако един и същи тип напоявана култура попада в повече от една категория от таблица 1, се прилагат изискванията на най-строгата категория.

(**) Капковото напояване (наричано също така микрооросяване) е система за микронапояване, която е в състояние да отвежда водни капки или тънки струйки до растенията, като водата капе върху почвата или директно под повърхността много бавно (2—20 литра на час) от система с пластмасови тръби с малък диаметър с поставени изводи, които се наричат капкообразуватели или дюзи.

(***) В случаите на напоителни методи, които имитират дъжд, следва да се обърне специално внимание на опазването на здравето на работниците или намиращите се в близост лица. За тази цел се прилагат подходящи превантивни мерки.

а) Минимални изисквания за качеството на водата

Таблица 2 – Изисквания за качеството на допълнително пречистените отпадъчни води за напояване в селското стопанство

Клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	Индикативна технологична цел	Изисквания за качество				
		E. coli (брой/100 ml)	$БПК_5$ (mg/l)	Неразтворени вещества (mg/l)	Мътност (NTU)	Друго
А	Вторично пречистване, филтруване и дезинфекция	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	*Legionella* spp.: < 1 000 cfu/l, когато съществува риск от аерозолизация Чревни нематоди (яйца на хелминти): ≤ 1 яйце/l за напояване на пасищни или фуражни култури
Б	Вторично пречистване и дезинфекция	≤ 100	В съответствие с Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, таблица 1)	В съответствие с Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, таблица 1)	-	
В	Вторично пречистване и дезинфекция	≤ 1 000			-	
Г	Вторично пречистване и дезинфекция	≤ 10 000			-	

Допълнително пречистените отпадъчни води се считат за отговарящи на изискванията, посочени в таблица 2, когато измерванията за тези допълнително пречистени отпадъчни води отговарят на всеки един от следни критерии:

— посочените стойности за *E. coli*, *Legionella* spp. и чревни нематоди са спазени в 90 % или повече от пробите; нито една от стойностите в пробите не надхвърля максималното отклонение с 1 логаритмична единица от посочената стойност за *E. coli* и *Legionella* spp. и 100 % от посочената стойност за чревни нематоди;

— посочените стойности за $БПК_5$ (биологична потребност от кислород), неразтворени вещества и мътност в клас A са спазени в 90 % или повече от пробите; нито една от стойностите в пробите не надхвърля максималното отклонение от 100 % от посочената стойност.

б) Минимални изисквания за мониторинг

Операторите на съоръжения за допълнително пречистване извършват редовен мониторинг, за да проверят дали допълнително пречистените отпадъчни води отговарят на минималните изисквания за качеството на водата, посочени в буква а). Редовният мониторинг е включен в процедурите за проверка на системата за повторно използване на водата.

Пробите, които се използват за проверка на съответствието с микробиологичните параметри на мястото на установяване на съответствието се вземат в съответствие със стандарт EN ISO 19458 или с други национални или международни стандарти, които гарантират еквивалентно качество.

Таблица 3 – Минимална честота на регулярния мониторинг на допълнително пречистените отпадъчни води за напояване в селското стопанство

	Минимална честота на мониторинга					
Клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	*E. coli*	$БПК_5$	Неразтворени вещества	Мътност	*Legionella* spp. (когато е приложимо)	Чревни нематоди (когато е приложимо)
А	Веднъж седмично	Веднъж седмично	Веднъж седмично	Непрекъснато	Два пъти месечно	Два пъти месечно, както е определено от оператора на съоръжението за допълнително пречистване, в съответствие с броя яйца в отпадъчните води, постъпващи в съоръжението за допълнително пречистване
Б	Веднъж седмично	В съответствие с Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, раздел Г)	В съответствие с Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, раздел Г)	-		
В	Два пъти месечно			-		
Г	Два пъти месечно			-		

Мониторинг за валидиране се извършва преди въвеждането в експлоатация на дадено ново съоръжение за допълнително пречистване.

Съоръженията за допълнително пречистване обаче, които вече функционират и които изпълняват изискванията за качеството на допълнително пречистените отпадъчни води, посочени в буква а), таблица 2 на 25 юни 2020 г., са освободени от това задължение за мониторинг за валидиране.

Мониторинг за валидиране се извършва във всички случаи при модернизиране на оборудването и при добавянето на ново оборудване или процеси.

Извършва се мониторинг за валидиране за класа, за който се прилагат най-строгите изисквания за качеството на допълнително пречистените отпадъчни води— клас А, за да се оцени дали се спазват целите за ефективност (намаляване в $\log_{10}$). Мониторингът за валидиране включва мониторинг на индикаторните микроорганизми, свързани с всяка група патогенни организми, а именно бактерии, вируси и протозои. Подбраните индикаторни микроорганизми са *E. coli* за патогенни бактерии, F-специфични колифаги, соматични колифаги или колифаги за патогенни вируси, както и спори на *Clostridium perfringens* или спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии за протозои. Целите за ефективност (намаляване в $\log_{10}$) по отношение на мониторинга за валидиране на подбраните индикаторни микроорганизми са посочени в таблица 4 и са изпълнени на мястото на определяне на съответствието, като се вземат предвид концентрациите в непреработените отпадъчни води, постъпващи в пречиствателната станция за градски отпадъчни води. Най-малко 90 % от пробите за валидиране достигат или надвишават целите за ефективност.

Ако даден биологичен индикатор не е наличен в такова количество в непреработените отпадъчни води, че да достигне намаляването, изразено в $\log_{10}$, отсъствието на този биологичен индикатор в допълнително пречистените отпадъчни води означава, че изискванията за валидиране са спазени. Съответствието с целите за ефективност може да бъде установено чрез аналитичен контрол посредством добавяне на ефективността, отредена на всеки отделен етап от пречистването въз основа на научни доказателства за стандартни утвърдени процеси, като например публикувани данни от доклади за изпитания или проучвания на конкретни случаи, или изпитано в лаборатория при контролирани условия за новаторските методи за пречистване.

Таблица 4 – Мониторинг за валидиране на допълнително пречистените отпадъчни води за напояване в селското стопанство

Клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	Индикаторни микроорганизми (*)	Цели за ефективност на веригата на пречистване (намаляване в $\log_{10}$)
A	*E. coli*	≥ 5,0
	Общо количество колифаги/F-специфични колифаги/ соматични колифаги/колифаги (**)	≥ 6,0
	Спори на *Clostridium perfringens*/спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии (***)	≥ 4,0 (в случай на спори на *Clostridium perfringens*) ≥ 5,0 (в случай на спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии)

(*) Референтните патогенни организми *Campylobacter,* Rotavirus и *Cryptosporidium* могат също така да бъдат използвани за целите на мониторинга за валидиране вместо предложените индикаторни микроорганизми. В такъв случай се прилагат следните цели за ефективност на намаляването, изразено в $\log_{10}$: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavirus (≥ 6,0) и *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Общото количество колифаги е избрано като най-подходящия показател за вируси. Ако обаче анализът на общото количество колифаги не е осъществим, се анализира поне един вид колифаги (F-специфични или соматични колифаги).

(***) Спорите на *Clostridium perfringens* са избрани като най-подходящия показател за протозои. Същевременно спорообразуващите сулфат-редуциращи бактерии са възможна алтернатива, ако концентрацията на спори на *Clostridium perfringens* не позволява валидиране на исканото отстраняване в $\log_{10}$.

Методите на анализ за целите на мониторинга се валидират и документират в съответствие с EN ISO/IEC-17025 или други национални или международни стандарти, които осигуряват равностойно качество.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

А) Ключови елементи на управлението на риска

Управлението на риска обхваща идентифицирането и управлението на рисковете по проактивен начин, така че да се гарантира безопасното използване и управлението на допълнително пречистените отпадъчни води, както и отсъствието на рискове за околната среда или за здравето на хората или на животните. За тези цели всеки план за управлението на риска от повторното използване на водата се изготвя въз основа на следните елементи:

1. Описание на цялата система за повторно използване на водата – от постъпването на отпадъчните води в пречиствателната станция за градски отпадъчни води до точката на използване, включително източниците на отпадъчни води, етапите и технологиите на пречистване в съоръжението за допълнително пречистване, инфраструктурата за снабдяване, разпределение и съхранение, предвиденото използване, мястото и периода на използване (например временно или *ad hoc*), метода за напояване, типа на културата, други водоизточници, ако е предвидено смесване, и количеството допълнително пречистени отпадъчни води, които ще се доставят.

2. Идентифициране на всички страни, участващи в системата за повторно използване на водата, и ясно дефиниране на техните роли и отговорности.

3. Определяне на потенциалните опасности, по-специално наличието на замърсители и патогенни организми, и на вероятността за настъпването на опасни събития, като например нарушаване на пречистването или непредвидени течове или замърсяване на системата за повторно използване на водата.

4. Определяне на местата и популациите, изложени на риск и на пътищата на експозиция на идентифицираните потенциални опасности, като се вземат предвид специфични фактори на околната среда като местните хидрогеоложки условия, топография, типове почви и екология, както и фактори, свързани с типовете култури и земеделските и напоителните практики. Трябва да бъдат отчетени и възможните необратими или дълготрайни отрицателни въздействия върху околната среда и здравето от дейностите по допълнително пречистване на водата, подкрепени от научни доказателства.

5. Оценка на рисковете за околната среда и за здравето на хората и животните, която отчита естеството на идентифицираните потенциални опасности, продължителността на предвидените видове използване, идентифицираните места и популации, изложени на риск от експозиция на тези опасности, и тежестта на възможните последици от опасностите предвид принципа на предпазливост, както и цялото съответно законодателство на Съюза и национално законодателство, документи с насоки и минимални изисквания във връзка с храните, фуражите и безопасността на работниците. Оценката на риска може да се основава на преглед на наличните научни изследвания и данни.

   Оценката на риска се състои от следните елементи:

   а) оценка на рисковете за околната среда, която включва всяко едно от следните действия:

      i) потвърждение на естеството на опасностите, включително, когато е целесъобразно, прогнозната им недействаща концентрация;

      ii) оценка на потенциалния обхват на експозицията;

      iii) характеризиране на рисковете;

   б) оценка на рисковете за здравето на хората и животните, която включва всяко едно от следните действия:

      i) потвърждаване на естеството на опасностите, включително, когато е целесъобразно, зависимостта „концентрация—ефект“;

      ii) оценка на потенциалния обхват на концентрацията или експозицията;

      iii) характеризиране на рисковете.

   Управлението на риска може да се извършва посредством качествена или полуколичествена оценка на риска. Количествената оценка на риска се използва, когато има достатъчно подкрепящи данни или в проекти с потенциално висок риск за околната среда или общественото здраве.

   Като минимум в оценката на риска се отчитат следните изисквания и задължения:

   а) изискването за намаляване и предотвратяване на замърсяването на водите с нитрати в съответствие с Директива 91/676/ЕИО;

   б) задължението защитените територии за водите, предназначени за консумация от човека, да отговарят на изискванията на Директива 98/83/ЕО;

   в) изискването за изпълнение на екологичните цели, определени в Директива 2000/60/ЕО;

г) изискването за предотвратяване на замърсяването на подземните води в съответствие с Директива 2006/118/ЕО;

д) изискването за спазване на стандартите за качество на околната среда за приоритетни вещества и някои други замърсители, определени в Директива 2008/105/ЕО;

е) изискването за спазване на екологичните качествени стандарти за замърсители от национално значение, а именно специфични замърсители на речните басейни, определени в Директива 2000/60/ЕО;

ж) изискването за спазване на стандартите за качество на водите за къпане, определени в Директива 2006/7/ЕО;

з) изискванията за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието в съответствие с Директива 86/278/ЕИО;

и) изискванията относно хигиената на храните, определени в Регламент (ЕО) № 852/2004, и насоките, съдържащи се в Известието на Комисията относно Ръководство за справяне с микробиологичните рискове по отношение на пресните плодове и зеленчуци при първичното производство посредством добра хигиена;

й) изискванията за хигиена на фуражите, определени в Регламент (ЕО) № 183/2005;

к) изискването за спазване на съответните микробиологични критерии, посочени в Регламент (ЕО) № 2073/2005;

л) изискванията относно максимално допустимите количества на някои замърсители в храните, посочени в Регламент (ЕО) № 1881/2006;

м) изискванията относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи, посочени в Регламент (ЕО) № 396/2005;

н) изискванията относно здравето на животните, предвидени в Регламенти (ЕО) № 1069/2009 и (ЕС) № 142/2011.

Б) Условия във връзка с допълнителните изисквания

6. Отчитане на изискванията за качеството и мониторинга на водата, които са допълнителни или по-строги от посочените в приложение I, раздел 2, или и двете заедно, когато е необходимо и целесъобразно да се гарантира подходяща защита на околната среда и здравето на хората и животните, по-специално когато има недвусмислени научни доказателства, че рисковете произтичат от допълнително пречистените отпадъчни води, а не от други източници.

В зависимост от резултата от оценката на риска, посочена в точка 5, такива допълнителни изисквания може по-специално да се отнасят до:

а) тежки метали;

б) пестициди;

в) странични продукти от дезинфекция;

г) лекарствени продукти;

д) други вещества, които пораждат нови опасения, включително микрозамърсители и микропластмаси;

е) антимикробна резистентност.

В) Превантивни мерки

7. Определяне на превантивните мерки, които вече са въведени или следва да бъдат предприети с цел ограничаване на рисковете, така че всички идентифицирани рискове да могат да се управляват по подходящ начин. Обръща се специално внимание на водните обекти, използвани за извличане на вода, предназначена за консумация от човека, и на съответните охранителни зони.

Такива превантивни мерки може да включват:

а) контрол на достъпа;

б) допълнителни мерки за дезинфекция или отстраняване на замърсители;

в) специфични технологии за напояване, с които се намалява рискът от образуване на аерозоли (например капково напояване);

г) специфични изисквания за напояване чрез дъждуване (например максимална скорост на вятъра, разстояния между пръскачките и чувствителните зони);

д) специфични изисквания за земеделските площи (например наклон, насищане с вода на площта и карстови зони);

е) подпомагане на унищожаването на патогенните организми преди прибиране на реколтата;

ж) установяване на минимални безопасни отстояния (например от повърхностни води, включително места за водопой на животни, за дейности като аквакултури, рибовъдство, аквакултури с черупкови организми, за плуване и други водни дейности);

з) сигнализация в напоителните площадки, указваща, че се използват допълнително пречистени отпадъчни води и че те не са годни за пиене.

Конкретните превантивни мерки, които могат да бъдат приложени, са определени в таблица 1.

Таблица 1 – Конкретни превантивни мерки

Клас на качеството на допълнително пречистените отпадъчни води	Конкретни превантивни мерки
А	— Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с допълнително пречистени отпадъчни води, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват.
Б	— Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция. — Недопускане на дойни млекодайни крави на пасището до изсъхването му. — Фуражът трябва да бъде изсушен или силажиран преди опаковането му. — Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с допълнително пречистени отпадъчни води, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват.
В	— Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция. — Недопускане на пасищни животни на пасището в продължение на пет дни след последното напояване. — Фуражът трябва да бъде изсушен или силажиран преди опаковането му. — Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с допълнително пречистени отпадъчни води, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват.
Г	— Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция.

8. Подходящи системи и процедури за контрол на качеството, включително мониторинг на допълнително пречистените отпадъчни води по съответните параметри, както и подходящи програми за поддръжка на оборудването.

   Препоръчва се операторът на съоръжението за допълнително пречистване да установи и поддържа система за управление на качеството, сертифицирана по ISO 9001 или равностоен стандарт.

9. Системи за мониторинг на околната среда, с цел да се осигури предоставянето на обратна информация от мониторинга, както и че всички процеси и процедури се валидират и документират по подходящ начин.

10. Подходящи системи за управление на инциденти и извънредни ситуации, включително процедури за информиране на всички съответни страни по подходящ начин за такива събития и редовно актуализиране на плана за спешно реагиране.

    Държавите членки биха могли да използват наличните международни насоки и стандарти като ISO 20426:2018 – „Насоки за оценка и управление на риска за здравето за повторното използване на непитейна вода“, ISO 16075:2015 – „Насоки за използване на пречистени отпадъчни води за проекти за напояване“ или други еквивалентни на тях международни стандарти или насоките на СЗО като инструменти за систематична идентификация на опасности и оценка и управление на рисковете посредством подход, основан на приоритетите, прилаган към цялата верига (от пречистването на градски отпадъчни води за повторно използване до разпределението и използването им за напояване в селското стопанство и контролиране на последиците) и към оценките на специфичните рискове на място.

11. Да се осигури създаването на механизми за координация между различните участници, така че да се гарантира безопасното производство и използване на допълнително пречистени отпадъчни води.